

på lovgivningen og på konsekvenser for lov-overtrædelser.

Lovforslag nr. L 158, som bygger på en fælles international aftale mellem Østersølandene, er et stort skridt i den rigtige retning. Det handler om, at vi skal forbedre og udbygge de affaldsplaner, som de fleste havne allerede har i dag. Det skal være nemt for skibene at komme af med deres affald uden ekstra afgift. Omkostningerne skal nemlig dækkes af den almindelige havneafgift for skibe.

Yderligere giver forslaget miljøministeren bemyndigelse til at kræve, at amtsråd og kommunalbestyrelser anmelder strandforureninger for at opnå den statslige refusion af omkostningerne til oprydning. Ideen bag anmeldelsespligten er bl.a., at strandrensninger bliver mere effektive og derigennem mindre omkostningsfulde for staten.

Men vigtigst af alt: Med dette lovforslag får vi indført fornuftige, internationale principper, der kan hindre, at kyniske skibsførere og redere påfører vores have og strande miljøsvineri, der smadrer livet for fugle. Det skal stoppe nu.

Med de ord vil jeg anbefale lovforslag nr. L 158 og håber, at man bredt i Folketinget kan følge det op.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil indlede med at udtrykke stor tilfredshed med, at der er fremsat et forslag på området. Venstre er meget positivt over for forslaget, og vi har altid været meget optaget af en bedre beskyttelse af havmiljøet.

Vi har gennem lang tid forsøgt at give havmiljøet bedre betingelser, og ved adskillige lejligheder har vi talt for skrappe vilkår for miljøsyndere. Vi har haft ministeren i flere samråd, har afholdt møder og også været med ved udarbejdelsen af den beretning, som omtales i forslaget.

I den beretning om olieforurening i danske farvande fra 26. juni 1998 var vi således stærk fortalere for at styrke indsatsen for en bedre beskyttelse af havmiljøet, og Venstre vil gå aktivt ind i drøftelsen af forslaget. Vi er klar over, idet vi har gennemlæst høringssvarene, at forslaget er fremsat med nogle problemer. Det bliver i hvert fald omtalt deri, at der er nogle små justeringer, som vi skal kigge på. Det vil vi selvfølgelig gøre i udvalget.

Som det fremgår af høringssvarene, har flere jo været inde og sige, at der i hvert fald er nogle

overvejelser udvalget skal gøre, og det er vi helt enige i.

Men de problemer, der er ved den praktiske udformning af forslaget, ændrer ikke ved den indholdsmæssige side. Det er glædeligt, at der endelig tages initiativ på området til at skabe bedre betingelser for bekæmpelse af havforurening. Vi ser meget positivt på, at staten pr. 1. januar 1999 giver 100 pct. refusion mod tidligere 50 pct. af kommunens udgifter i forbindelse med olieforurening af strande.

Jeg vil imidlertid gøre ministeren opmærksom på, at statens mulighed for at kontrollere oprydningsarbejdet ikke må blive en hindring for en hurtig og effektiv indsats, lige så vel som en kommende kontrol af anmeldelsesregler ikke må kunne forhindre, at kommunalbestyrelsen er bemyndiget til inden for rimelige grænser at iværksætte konkrete handlinger.

No special fee-ordningen finder Venstre meget fornuftig. Den bryder dog selvfølgelig med det almindelige forurenere betaler-princip, for det giver jo ikke ligefrem et incitament for det enkelte skib eller rederi til at begrænse affaldsmængden, men i den her situation finder vi, at det er i orden at fravige princippet.

Vi forventer også, at ministeren udarbejder et notat, hvori han redegør for rækkevidden af sin kompetence og bemyndigelser i forslaget.

Endvidere vil vi med interesse følge ministerens svar på høringsskrivelsen fra Forsvarsministeriet, hvori det hedder: »Forsvarsministeriet finder det utilfredsstillende, at Miljø- og Energiministeriet fremsætter et lovforslag vedrørende strandsanering mindre end 2 måneder, inden emnet overføres til Forsvarsministeriet, uden der forinden har været et tæt samarbejde mellem ministerierne om udarbejdelsen heraf.« Vi håber, at det ikke betyder, at Forsvarsministeriet ikke er klar. Vi går ud fra, at man trods alt har talt så meget sammen, at man er klar.

Se, det er den ene side af sagen. Den anden side, som vi skal kigge på, er flyovervågning, og der er behov for en effektiv overvågning. Hvis vi skal have mulighed for at foretage en overvågning af havmiljøet, må vi stille de nødvendige ressourcer til rådighed. Vi er på den baggrund bekymret over de seneste oplysninger, der er fremkommet i Berlingske Tidende den 18. januar, hvori der står, at efter planen skulle flyvevåbnet have gennemført 425 timers overvågning af havmiljøet i 1999, men det blev kun til 353. Det finder vi ikke tilfredsstillende. Regeringen har en stor forpligtelse over for de